அகல்

1.11.1905 சொக்கலிங்கம்.

அகல் - 1 நகல் - ~~இல்லை~~ 1

குன்னூர்.
1 நவம்பர் 1905

பிரம்மஸ்ரீ சுவாமிநாதய்யருக்கு நமஸ்காரம்.

ஐயா, கின்னூன் முன்னர் தூங்கள் அனுப்பிய தெய்வாசனிலைப் பிரதி பெற்றேன். அதனைப் பலமுறையும் படித்துப் பார்த்தும் பாடமாகச் சொல்லியும் இருக்கிறேன். பிள்ளைகளுக்கு இவைகளைச் சொல்லுவதும் வேண்டுமோ. படிப்பவர் மனத்தைப் பதறவிடாது. வெகுளாமையையிருக்கும். கற்பனை மலிந்துகிடக்கும். இப்படிப்பட்ட பாடல்களைப் படித்தறிதல் அரிய பயனை அடையத்தக்க தமிழுலகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல கடைத்தரமான பிள்ளைகளின்னிலைக்கு சுத்தமாய்ப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது பார்க்கப்படுத்தக்கது. தூனிருக்கிறதை வைத்துக்கொண்டு தூக்கத்தை தூக்கவேண்டும். அதுவும் இன்றியமையாததாயிருக்கிறது. தூங்குவது பயன் இல்லாவிட்டாலும் தூங்கினால் அதனைப் பாடத்தால் தூங்கினால் என்னுள் அவர்களைப்பிடிக்கிறது. இது என்று தீர்ந்துவிடுமோ? தீரவேண்டுமே.

தூங்கள் தமிழ்ப்பணி

அதல்

1.11.1905 சொக்கலிங்கம்.

அதல் - 1 நகல் - ~~இல்லை~~.

ம் பாரது வழுத்துவரும் அருளம்பாட்டை
யுணர்ந்து அவர்வந்தார் முப்பட்டு (2000
ரு) கொண்டாயிரம்பேய் சன்மானிப்
பழுவூர்த் திருமணஞ்சேரியை பற்றிரண்டு
வர் உளர்ந்திருன். அப்போதுன்னுன்
ரதுக்கு சந்தோஷமும் கிழவனைவ்வளவு.
கிழவரிய திருமணஞ்சேரிக்கு புறப்பட்
குலோறு நல்லாபம்வல்ல நம்மவரை
ரைவைக்கும் நாங்களும் மாறும்போலவன
முண்டு. கிழவனை நாங்களுக்கென்னவான
சிடைத்தென்ன அவர்க்கெல்லாம் நன்னுன
டேம். யான் அதுனையோர் முகமனைவைதுப்
பேன். பாதரசிலை மனமுடையர்களென்னை
யிறுவையண்டு. கிழ்நன்னம் சக்கம் யாகம
ஞம். அதுக்கிவரனைப் போற்றம்பலம்வல்ல நம்மவர்
ர்யாதோ. காரும் அந்நாள் கென்னபோதுவோம்
கிவரன் நாங்களுக்குப் பல்லாண்டுகூறுவோம்
நாங்களும் பலரவராறும் பாடப்படுவோம். கிளி
யதுமிழுதோடிவாடப்படனைத்துன்னை அதிர்வதே
பிட்டானும், நாங்களுக்குத்துன்னபோனும்
கிழ்து கூடிவும் ஆருதிரவப்பேன். வன்னிவ
துயரதையந்து அங்கானுன்கிழவனைத்தெரி
வந்து பிரவும் வென்றுகிழ்நன். ஒதாத்திரை
னையைப் போதிற்நுனல் வேண்டும்.
டனைந்தன்றது. வெயில் கொதிவேலையில்
விளைந்தது. கிழவில் பனியன்ற நீயாற்றனி
ருகிலம்.

(25)

B. வரன் சொக்கலிங்கம்

நிதல்

என்னூர்

1-11-05

ஈதம்மனே அவாமிநானையருக்கு நடன்கிறம்
ஐயா, நின்னென்முன்னாக்கு நாங்கள் அனு
ப்பியதியாகதாஜலிலேப்ரதினையெழு
நேன், அதுனாப்பலமுளையும்படத்துப்பள்
த்துப்பதமானாக்குமுற்நேன். ஸ்ரீனையவர்கள்
பாடல்கருக்குச் சொல்லவும்வேண்டுமோ
படிப்பவர்மனத்தைப்பதறவிடாது. வை
நினைமாயிருக்கும், நிற்பனைமனிந்துகிடக்கும்
கிப்பேற்பட்டபாடல்களைப் படித்தற்கு
னுகூலமாய் அதிகியற்றியுதவிய நாங்கட்கு
நமிழுலகம்கடைமைப்பற்றிட்டதாகிறது
நல்லகடதாத்தில்னருந்துப்பிணைடிகளின்றி
த்தூத்தமாய்ப்பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது பா
ராட்டத்தக்கதே தூலிற்றுஅரும்பதவிளை
வருத்துத்தேர்ந்தமைதக்கதே. அதுவு மி
ன்றியமையாததாயுமுள்ளது.. நாங்களதுபயன்
பிக்கவடம்பல் அனைக்குள்ளஅருமை
ப்பாடட்டிலல்நாங்களேநிற்காணக்
என்றுள் அவாக்கினம்பயிருக்கிறது.. இது
என்றுநினைவேறுமோ. நிருவுருள்கூட்டவை
ண்டும்

நாங்கள் நமிழின்கண்ணேநிறமும்
பாரதாதுவைத்துவதுமருமைப்பாட்டை
யுணர்ந்தஅப்தாங்கத்தார்நாங்கட்கு
(அனை) இண்டையிரம்பேபாய்தன்மனிற்
நிருப்பதாய்த்தீர்மானித்நிருப்பனை பத்நிரிகை
வாயிலாய் உணர்ந்தேன். அப்போதுள
ளுள்ளமுந்தஆநந்தோஷம் இவ்வளவவ்வ
ளவல்ல. இவ்வரியதீர்மானத்தைக்கண்டை
க்கூட்டிமுடிக்கும்முறுளல்லாம்வல்ல
எம்மினைவன் இன்னருள்சுரப்பாராக.
நமிழின்மிதார்வமுள்ளாவெவர்க்கும் நாங்
கள்மேல் மாறுப்பேபுமிமானமுண்டு. இங்
ஙனம்நாங்களுக்குதன்மனங்கிடைத்து
நான் அவர்க்கெல்லாம்நன்றைசாகுமே.
யானதாணையோர்திருநாளைணவேமதிப்பேன்.
பாஷாபிமானமுடையார்கொள்கை
திதுவையன்றே. இந்தன்மைநம்மை

நகல்

அரசாளும் ஆங்கிலவாணர்மட்டுமன்
னனையறியார்யாரே. நாமும் அதுணைக்
கொண்டாடுவோம். அந்நாள் நுங்களுக்கே
யல்லலென்றுகூறுவோம். நுங்களைப்பலவா
றுகப்பாராடுவோம். இனியதமிழ்மொழி
மாட்டெனக்குள்ள அருவமேலீட்டி
னும் நுங்களிடத்துள்ளபேரன்பாலும்
கருதிஈனையும் எழுதிவிட்டேன். முன்னி
க்கு. நுயனை யெய்தி அந்நாள் இன்னாள்
எனத்தெரிக்கு. மிகவும் வேண்டுதிரேஎன்
தொன்றினையையும் பொருத்துதல்வேண்டும்
மனைநின்றது. வையம் பொதுமை
யியலாகுதல் குறித்தனியின் மிதியோர்
னெறுநிகழ்வே

இங்ஙனம்
நுங்களன்பன்
கி.யெல-சொக்கலிங்கம்

நகல்

(illegible)

(illegible)

(illegible)